

RETTEEN PÅ FREDERIKSBERG DOM

afsagt den 7. juni 2024

Sag BS-21592/2022-FRB

Inside Media ApS
(advokat Thomas Weitemeyer)

mod

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
(advokat Maiken Toftgaard)

Denne dom er afsagt af dommer Dan Bjerring, dommer Mads Bjerre Østergaard og dommerfuldmægtig Mette Hansen Hølleddig.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt ved Retten på Frederiksberg den 7. juni 2022, drejer sig om, hvorvidt sagsøger, Inside Media ApS, har krav på vederlag og erstatning fra sagsøgte, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som følge af styrelsens deling af ophavsretligt beskyttede artikler i perioden 22. februar 2017 til 22. februar 2022 fra mediet InsideBusiness, der er ejet af Inside Media ApS.

Inside Media ApS har nedlagt principal påstand om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til Inside Media ApS skal betale 400.000 kr. med procesrente.

Inside Media ApS har nedlagt subsidiær påstand om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen tilpligtes at betale Inside Media ApS et efter rettens skøn fastsat mindre beløb end principalt påstået med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Den 23. januar 2017 indgik parterne aftale om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens køb af abonnement til InsideBusiness.

Af Hanne Arentofts e-mail af 23. januar 2017 til en person ved navn Jonathan fra InsideBusiness fremgår:

"Hej Jonathan

Som aftalt fem mailadresser og en accept af, at vi har bestilt Inside Business, 5 indgange for 5.500 kr.

Direktionen plus jeg selv:

Jakob Hald: jah@kfst.dk

Jacob Schaumburg-Müller: jsm@kfst.dk

Bitten Thorgaard Sørensen: bts@kfst.dk

Niels C. Beier: ncb@kfst.dk

Hanne Arentoft: har@kfst.dk

VH Hanne"

På InsideBusiness' hjemmeside har der på forskellige tidspunkter været forskellige oplysninger om InsideBusiness' abonnementsbetingelser. Abonnementsbetingelserne, som de fremgik af hjemmesiden den 19. december 2016 og den 26. december 2017, indeholdt ikke vilkår om deling af artikler. Abonnementsbetingelserne som de fremgik af hjemmesiden den 29. marts 2022 og i juni 2022 indeholdt derimod vilkår om deling af artikler.

Af abonnementsbetingelserne fra juni 2022 fremgår blandt andet:

"Deling af artikler

Det er som udgangspunkt i strid med gældende regler for copyright, hvis en artikel bag betalingsmur deles bredt i en organisation. Et standard erhvervsabonnement på InsideBusiness giver imidlertid mulighed for at tilknytte fem abonnenter til samme abonnement via "Min konto". Der er også mulighed for at tilkøbe IP-adgang eller få 10 eller flere abonnenter knyttet til samme konto. Konstaterer InsideBusiness, at en artikel med f.eks. et enbrugers abonnement er blevet delt bredt i en større organisation, forbeholder vi os ret til at opkræve et gebyr for krænkelse af ophavsret.

Det er således ikke tilladt, at dele artikler med medarbejdere, der ikke selv har et personligt login.”

Den sidste sætning indgik ikke i det tilsvarende afsnit på hjemmesiden den 29. marts 2022.

Primo 2022 opstod der uenighed mellem parterne vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen var berettiget til at dele InsideBusiness’ artikler internt i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Den 17. februar 2022 anmodede InsideBusiness om aktindsigt i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens interne brug af InsideBusiness’ artikler. Den 18. marts 2022 besvarede Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anmodningen om aktindsigt, og i svaret indgik en oversigt, som styrelsen havde udarbejdet for perioden fra 17. marts 2017 til 7. februar 2022, der illustrerede, hvor ofte artikler fra InsideBusiness var blevet delt i 1. og 2. led i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i den pågældende periode.

Forklaringer

Morten Johnsen har forklaret, at han er uddannet journalist fra Syddansk Universitet i 2007, og at han efterfølgende har været ansat på en række dagblade som både journalist og redaktør. Siden 2016 har han arbejdet for Inside Media ApS. Inside Media ApS er et medie, der skriver færre, længere og mere dybdegående artikler i forhold til andre medier. Inside Media ApS’ artikler har normalt ca. 10-15.000 anslag per artikel.

Inside Media ApS er primært finansieret ved abonnementsbetalinger. De fleste køber 5-10 personlige brugeradgange. Uden sådan løsning bliver man mødt med en betalingsmur. Og så vil de pågældende være henvist til at kopiere teksten i forbindelse med videresendelse til en anden. Nogle køber også flere brugeradgange, men hvis der er behov for flere brugeradgange, køber de fleste en IP-løsning. Ved en IP-løsning skal der ikke anvendes en brugeradgang, og man har ret til at dele artiklerne internt. Man har ikke ret til at dele artiklerne internt, hvis man ikke har en IP-løsning.

Hans kollega, Peter Nyholm, havde dialogen med Hanne Arentoft i forbindelse med aftaleindgåelsen med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Han kendte Hanne Arentoft, da de tidligere har været kollegaer.

I Inside Media ApS fornemmede de, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen læste mange af deres artikler, og at medarbejderne hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen syntes, at artiklernes indhold var godt. Mange af de medarbejdere, som de talte med, havde ikke en brugeradgang. Siden 2018 var de derfor løbende i

dialog med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, hvor de fortalte, at deling af Inside Media ApS' artikler var et brud på ophavsretten.

Mailen af 22. oktober 2018 fra Peter Nyholm til Christian Geppel blev videresendt til Hanne Arentoft. Han havde løbende dialog med deres sælgere, og han kan huske dialogen med Peter Nyholm. Deres sælgere havde løbende dialog med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med henblik på at tegne en større abonnementsløsning. Inside Media ApS ville gerne have en aftale på plads med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, hvori der fremgik nogle rammer for delingen af artikler med henblik på at undgå ulovlig deling. De tilbød derfor en relativ billig IP-løsning. Mailen fra Hanne Arentoft af 15. januar 2021 viser, at de løbende hvert halve år forsøgte at få en ordentlig løsning på plads med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Da de i forbindelse med denne sag opdagede, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udnyttede deres system, opdaterede de forretningsbetingelserne. De ville gerne undgå, at det skete igen. De har tidligere oplevet tilfælde, hvor deres artikler er blevet delt, men de sager har været "tilståelsessager". Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mente imidlertid ikke, at de havde gjort noget galt.

Det er ødelæggende, hvis man bare kan købe ét login, og så kan alle medarbejdere bare få adgang til det, som medarbejderen med login udvælger. Det er det samme, som hvis alle i lokalet delte ét login til Netflix. Deling af en brugeradgang og deling ved videresendelse af en artikel er det samme. Han har været journalist og redaktør i mange år, og dette er det groveste brud på ophavsretten, som han nogensinde har oplevet. Der er tale om systematisk misbrug af deres artikler. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen købte den billigste abonnementsløsning, og derefter misbrugte styrelsen adgangen.

De sendte to aktindsigtsanmodninger til styrelsen, da de gerne ville finde en god løsning for begge parter.

Svaret fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på den første aktindsigtsanmodning var, at deling af artikler skete som led i sagsbehandlingen, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen derfor var berettiget til at dele artiklerne.

De var nødt til at klarlægge misbruget, så de sendte derfor også en bred aktindsigtsanmodning til styrelsen. De konstaterede på baggrund heraf, at styrelsens deling af artikler var for grov, og at der var tale om misbrug. Der har været tale om "hyggedeling". Forbrugerombudsmanden læste også artiklerne, hvilket var kritisabelt.

Prisen for at dele en artikel freelance er ca. 6.000-7.000 kr. per artikel.

Hanne Arentoft har forklaret, at hun er kommunikationschef i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det har hun været i 10 år. Hun varetager kommunikation, pressehåndtering og medieovervågning.

Hun kender Peter Nyholm, som stiftede Inside Media ApS sammen med Morten Johnsen. På et tidspunkt ringede Inside Media ApS' sælger, og de aftalte, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skulle have 5 brugeradgange. Hun husker ikke, at hun fik abonnementsbetingelserne. I forbindelse med denne sag har hun søgt efter betingelserne i sine mails i samarbejde med Statens It. De søgte for hele perioden fra aftaleindgåelsen til i dag, og de fandt dem ikke.

Hun kan ikke huske, at hun modtog mailen af 22. oktober 2018 fra Peter Nyholm til Christian Geppel, som var stilet til hende. Den mail søgte hun og Statens It også specifikt efter, men de fandt heller ikke den.

I dag betaler Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen små 9.000 kr. om året til Inside Media ApS for abonnementet, og de har uændret 5 brugeradgange.

Hver dag overvåger en medarbejder fra kommunikationsafdelingen i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen medierne igennem Infomedia. Hvis medarbejderen finder en relevant artikel, bliver artiklen sendt til relevante medarbejdere. Det er én medarbejder, der har denne opgave, og opgaven går på skift hver dag. Hun tror ikke, at de 5 brugeradgange nogensinde har været brugt på samme tid. Det er ikke de 5 personer, der fremgår af mailen af 23. januar 2017 fra hende til Jonathan fra Inside Media ApS, der har brugt adgangene. I forbindelse med aftaleindgåelsen havde Inside Media ApS brug for nogle navne, hvorfor hun valgte de mest tværgående personer i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som var hende selv og direktionen.

Hun hørte første gang om en IP-løsning i mailen til hende af 15. januar 2021. Hun mindes ikke, at sælgeren fra Inside Media ApS tidligere har tilbudt en IP-løsning, heller ikke i forbindelse med fornyelse af deres abonnement.

Hun delte sin adgang med de øvrige 4 medarbejdere i medieovervågningen. Hun vidste ikke på dette tidspunkt, at Inside Media ApS tilbød IP-løsninger. Med andre medier bruger de samme model. De bruger dog IP-løsning til Watch Medier, da mange medarbejdere i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bruger dette – det er i et helt andet omfang end InsideBusiness. Det er et spørgsmål om at finde Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behov og herefter at finde en løsning, der passer herpå.

Hvis en artikel er relevant, sender kommunikationsafdelingen artiklen til den pågældende kontorchef, for hvem artiklen er relevant. De sender også en kopi til de medarbejdere i kommunikationsafdelingen, som overvåger medierne for at

undgå, at artiklen bliver sendt flere gange. De ved, hvilket kontor en artikel er relevant for. Ofte bliver artiklerne delt med ca. 1-4 personer. Nogle gange bliver artiklerne delt bredere. Screeningen er ikke gået på konkret sagsbehandling, men på relevans, generelt, af en artikels emne for den pågældende medarbejders arbejdsområde.

Hvis en medarbejder efterspørger en bestemt artikel, fordi den er relevant for en sag, sender hun eller en af de andre 4 medarbejdere, der sidder med medieovervågningen, artiklen til den pågældende medarbejder.

Artiklen "Kæmpe opkøb kan falde til jorden" af 14. august 2018 blev delt med 22 personer. Baggrunden for delingen var, at artiklen vedrørte en fusionssag, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen arbejdede med. Alle personerne, der fremgår af listen, havde noget med sagen at gøre. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bidrog til artiklen, og hun var citeret i den.

Artiklen "Vi afslører ny realkreditrapport: Alt for ringe konkurrence på boliglån" af 22. maj 2017 blev delt med 36 personer. Baggrunden for delingen var, at en stor analyse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen var blevet lækket til pressen, og sagen fyldte meget. Artiklen blev sendt til chefgruppen, analysekontoret og relevante medarbejdere for at gøre opmærksom på, at de skulle undgå læk.

Få artikler blev delt videre i 3. og 4. led, men der er ikke udarbejdet en komplet oversigt over det. I forbindelse med denne sag skrev de til alle medarbejdere i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og bad dem søge i deres mailbokse. Der var ikke mange medarbejdere, der vendte tilbage og sagde, at det var svært for dem at søge. Da hun har været ansat i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen længe, fik hun Statens It til at hjælpe hende med at søge.

Der kan være mailbokse, der ikke længere er mulige at åbne. Hun mener, at oversigten giver et godt overblik, og at langt de fleste mails fremgår af oversigten. De udførte et grundigt arbejde i forbindelse med udarbejdelse af oversigten, men det bliver aldrig 100 procent retvisende.

Hun har ikke kendskab til mere systematisk deling af artikler. Formanden for Konkurrencerådet og Forbrugerombudsmanden modtog enkelte artikler. Der skete i øvrigt ikke deling af artikler uden for organisationen.

Inside Media ApS kontaktede hende med henblik på en bredere adgang. Hun mente imidlertid ikke, at det var relevant for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at få en bredere adgang. Inside Media ApS mente at have fået kendskab til deling af artikler og fremsatte på den baggrund et krav på 50.000 kr. Herefter overgik sagen til juridisk afdeling.

Michael Christian Høg Riis har forklaret, at han er uddannet jurist og kontorchef i Center for Tech i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Han har været ansat der i 8 år. Kontoret håndhæver konkurrencereglerne, og der er ca. 20 medarbejdere i kontoret.

Han modtager typisk en omtale af artikler fra kommunikationsafdelingen, hvorefter han rekvirerer artiklerne i fuld tekst fra afdelingen, hvis han finder det relevant. Han modtager typisk blot linket til den offentlige del af en artikel, før man rammer betalingsmuren, og han husker ikke, at det skulle være foregået således, at kommunikationsafdelingen systematisk udsendte fuldtekst-artikler af egen drift. Han kan ud fra linket se, om en artikel har relevans for en sag. Nogle gange er der som offentlig myndighed fri adgang til mediet, og andre gange skal han bede styrelsens kommunikationsafdeling om en kopi af artiklen, hvilket er tilfældet med Inside Business. Hvis kommunikationsafdelingen ved, at hans kontor arbejder med en konkret sag, vil de typisk sende offentlig tilgængelig medieomtale af sagen.

De bruger artikler i konkrete sager. I en konkret sag gennemgik de alle avisartikler med henblik på at konstatere, om der var brud på konkurrencereglerne. I andre sager kan artikler bidrage med faktuelle oplysninger om markedsforhold, som er relevante for en konkret sag. Artikler bruges også i forbindelse med indledende undersøgelser med henblik på at overveje, om der er noget, de skal gå videre med. De har f.eks. undersøgt alle avisartikler i forbindelse med bankernes indførelse af negative renter, hvor de skulle undersøge bankernes indbyrdes kommunikation herom. Hvis han videreformidler en artikel til case-teamet, er det fordi, at han mener, at den er relevant for sagsbehandlingen.

En artikel, som er relevant for sagsbehandlingen, vil i vidt omfang blive journaliseret. Hvis artiklen ikke er relevant, vil den ikke blive journaliseret. Journalisering foregår således, at de typisk laver en kopi i pdf af artiklen, som trækkes ind i sagsbehandlingssystemet. Alle sagsbehandlere på sagen har herefter som udgangspunkt adgang til dokumentet. Der kan være sager, hvor adgangen er mere begrænset. Han sender ofte artiklen til medarbejdere i hans kontor, og så journaliserer hans medarbejdere artiklen.

Han kan godt sende artikler videre til 2. led. Han har en fornemmelse af, hvor ofte artikler deles i 3. eller 4. led. Det sker i situationer, hvor han har glemt at sende artiklen til en medarbejder, der er en del af case-teamet. I disse tilfælde vil denne medarbejder sende artiklen videre. Nogle gange sender han også kun artiklen til projektlederen, som sender den videre til medarbejderne i case-teamet. Han sender ikke artikler videre til en bred kreds, og han har ikke kendskab til systematisk bred deling af artikler.

Der er systematik i, at kommunikationsafdelingen overvåger medierne og gør fagkontorer opmærksomme på, om der er noget relevant.

Artiklen "Kæmpe opkøb kan falde til jorden" af 14. august 2018, som blev delt med 22 personer, blev delt med ham og hans kontor, der var en del af sagen. Det var en fusionssag, der blev behandlet i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. En fusionssag har ofte mange medarbejdere tilknyttet i forhold til en almindelig sag. Han kan ikke huske, om han bad om artiklen, eller om kommunikationsafdelingen selv sendte den.

Artiklen "Vi afslører ny realkreditrapport: Alt for ringe konkurrence på boliglån" af 22. maj 2017, som blev delt med 36 personer, blev også delt med ham. Medarbejderne fra hans kontor arbejdede med sagen. Der var tale om en sag om et læk i pressen.

Han har ikke læst Inside Media ApS' abonnementsbetingelser. Han havde ikke selv en brugeradgang og har ikke fået password tilsendt, hvis han havde brug for at tilgå en artikel.

De har strammet op på deres procedurer, så man kan dokumentere, hvem der har efterspurgt en given artikel. Han kan ikke sætte dato på, hvornår de har foretaget den opstramning, men det er nok omkring 2 år siden. De har gjort det for, at de også kan dokumentere det over for omverdenen.

Parternes synspunkter

Inside Media ApS har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med deres påstandsdokument af 26. marts 2024, hvoraf fremgår bl.a.:

"Inside Medias artikler nyder ubestridt ophavsretlig eneretsbeskyttelse

11. Det ligger fast, at Inside Medias udgør "litterære værker" omfattet af ophavsretslovens § 1.

12. Derfor er det ligeledes ubestridt, at Inside Media har ophavsretlig eneret, og at der ikke uden Inside Medias samtykke eller anden særlig hjemmel må ske gengivelser, herunder delinger, af Inside Medias artikler.

13. Nærværende sag er således ikke et spørgsmål om Inside Medias artikler nyder ophavsretlig beskyttelse, men alene et spørgsmål om hvorvidt KFST har krænket denne eneret ved den uberettigede deling af artikler til personer uden abonnement.

14. Det gøres ligeledes gældende, at det tillige følger af Inside Medias forretningsbetingelser (bilag 2, ekstraktens side 104), at InsideBusiness' artikler ikke må tilgås eller deles af andre brugere – konkret hos KFST – end dem, for hvem der specifikt er betalt i henhold til det pågældende abonnement.

15. Som følge af KFST's betaling af abonnementet (bilag 1, ekstraktens side 63) må disse forretningsbetingelser anses for vedtaget mellem parterne.

16. Uanset om retten måtte finde, at forretningsbetingelserne (bilag 2, ekstraktens side 104) ikke er vedtaget mellem parterne, så gøres det gældende at KFST uanset dette ikke var berettiget til at dele artiklerne med personer uden abonnement.

17. Ophavsretsloven er en grundlæggende og personlig beskyttelse af ophavsmanden ret til sine værker. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til princippet i ophavsretslovens § 53, 3, der beskriver den såkaldte specialitetsgrundsætning. Denne foreskriver, at aftaler om overdragelse af ophavsret skal tolkes restriktivt til fordel for ophavsmanden.

18. Det indebærer, at såfremt aftalen ikke udtrykkeligt foreskriver andet, er formodningen for, at der ikke er sket en total rettighedsoverdragelse, samt at aftalen ikke vedrører overdragelse af fremtidige udnyttelsesmåder.

19. Det må derfor under alle omstændigheder være klart, at I dette tilfælde, hvor KFST har tegnet 5 personlige abonnementer, og endda er blevet tilbudt en samlet abonnementsløsning (som man takkede nej til, jf. bilag 7, ekstraktens side 70), må de 5 abonnenter ikke dele det ophavsretligt beskyttede indhold ubegrænset.

20. Såfremt KFST befandt sig i en retsvildfarelse efter Parternes aftaleindgåelse den 23. januar 2017 (bilag 1), må KFST dog som minimum være fri af denne retsvildfarelse ved Inside Medias henvendelse af 22. oktober 2018 (bilag 7), hvor Inside Media understregede, at ved accept af tilbuddet, behøvede KFST

"ikke at være nervøs for ophavsretskrænkelser på baggrund af deling af artiklerne, da samtlige af KFSTs ansatte ville få tildelt en brugeradgang".

21. Dette tilbud afslog KFST dog, og fortsatte i stedet de systematiske ophavsretlige krænkelser af Inside Medias ophavsret ved fortsat at dele artiklerne i et stort omfang internt i styrelsen.

22. Det må i sig selv anses som en skærpende omstændighed at KFST takkede nej til et samlet abonnement for organisationen, når de bevidst delte artiklerne og derved blot omgik at betale det retmæssige yderligere abonnement til Inside Media.

23. Det synes grundlæggende at savne mening, hvorfor KFST på den ene side mener at artiklerne kunne deles med hele organisationen, men alligevel valgte at tegne 5 abonnementer. Der bør være hævet over enhver tvivl, at et personligt abonnement er underlagt en sædvanlig begrænsning i brugsretten, da den modsatte fortolkning ville være i åbenbar strid med de grundlæggende principper i ophavsretten.

24. Den systematiske interne deling af Inside Medias ophavsretligt beskyttede artikler er således i strid med både ophavsretten og Inside Medias forretningsbetingelser.

Ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2 – Den korrekte abstrakte fortolkning

25. Da det er fastslået, at Inside Medias artikler nyder ophavsretlig beskyttelse – og dermed ikke må deles uden Inside Medias samtykke – har KFST påberåbt sig undtagelsesreglen i ophavsretslovens § 28, stk. 1, som begrundelse for, KFST har følt sig berettiget til at dele artiklerne.

26. Ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2 forskriver således, at *”Det er tilladt i det omfang, som betinges af formålet, at gengive værker i forbindelse med sagsbehandling inden for offentlige myndigheder og institutioner, som henhører under Folketinget”*.

27. Ved fortolkningen af denne bestemmelse er det væsentligt at indtage bestemmelsens forarbejder, jf. bemærkninger til bestemmelsen i LFF 1998-03-26 nr 37, Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven.

28. Heraf fremgår klart, at ophavsretslovens § 28, stk. 1 udgør en undtagelse til det almindelige eneretsbeskyttelsesprincip i ophavsretslovens § 2. Derfor skal bestemmelsen fortolkes indskrænkende, og dermed til fordel for ophavsmanden.

29. Dette hensyn flugter ligeledes med det retshåndhævelseshensyn, som bestemmelsen tilsigter at forfølge.

”I det omfang, som betinges af formålet”

30. For det første fastslår bestemmelsens første led, jf. § 28, stk. 1, nr. 2 *”i det omfang, som betinges af formålet”*, at myndigheden – i dette tilfælde KFST – skal overholde det almindelige proportionalitetsprincip ved afgørelsen af, om der er hjemmel til at foretage den pågældende gengivelse eller deling uden samtykke hertil fra den person, der kan påtale det litterære værks ophavsretlige beskyttelse.

31. Proportionalitetsprincippet indebærer, at myndigheden må foretage en konkret afvejning ved hver enkelt delingsafgørelse, hvori også skal indgå hensynet til beskyttelsen af den ophavsretligt berettigedes interesser.

32. Derfor må myndigheden kun foretage en deling eller gengivelse uden samtykke, når denne vurdering er foretaget, og det ligger klart, at delingen anses at være nødvendigt for den konkrete sagsbehandling.

33. Denne bevisbyrde påhviler KFST, og KFST har hverken løftet bevisbyrden for, (i) at delingen var nødvendig eller (ii) at den skete som led i en konkret sagsbehandling.

34. Derudover, så indebærer proportionalitetsprincippet ikke blot, at det skal være nødvendigt for den konkrete sagsbehandling, at den pågældende artikel (eller andet litterære værk) bliver delt eller gengivet. Det gælder også for det antal medarbejdere i den pågældende offentlige myndighed, overfor hvilke delingen eller gengivelsen i givet fald finder sted, eftersom princippet indebærer en pligt for myndigheden til at begrænse en eventuelt berettiget deling til det minimum af medarbejdere, som det er absolut nødvendigt for den konkrete sagsbehandling, at der deles til.

35. Denne bevisbyrde påhviler ligeledes KFST, og her har KFST heller ikke løftet bevisbyrden for at delingen med de konkrete medarbejdere (bilag D) har været konkret vurderet, proportionalt og nødvendig.

36. Allerede af den grund kan KFST ikke påberåbe sig ophavsretslovens § 28 og bør derfor betale erstatning til Inside Media i overensstemmelse med den nedlagte påstand.

"Til brug for konkret sagsbehandling"

37. Dernæst indebærer bestemmelsen det yderligere krav, at en deling eller gengivelse kun kan finde sted i det omfang, at det sker *til brug for konkret sagsbehandling*, jf. ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2.

38. Dette indebærer, at selv hvis retten måtte finde at delingen er sket i et omfang, der betinges af formålet, så skal delingen være sket *til brug for konkret sagsbehandling*.

39. Begrebet "*Sagsbehandling*" må i den forbindelse forstås i sammenhæng med journaliseringskravet i offentlighedslovens § 15, stk. 1-2, hvoraf følger:

"Dokumenter, der er modtaget eller afsendt af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed, skal journaliseres, i det omfang dokumentet har betydning for en sag eller sagsbehandling i øvrigt. Det samme gælder interne dokumenter, der foreligger i endelig form.

Stk. 2.

Et dokument omfattet af stk. 1, som forvaltningsmyndigheden har modtaget eller afsendt, skal journaliseres snarest muligt efter dokumentets modtagelse eller af-sendelse [...]" (mine understregninger)

40. Det følger således modsætningsvis heraf, at der ikke kan være tale om "*sagsbehandling*" og dermed en berettiget deling eller gengivelse i medfør af ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2 i det omfang, at der ikke samtidig har bestået en journaliseringspligt for myndigheden i forhold til det pågældende internt delte litterære værk som følge af, at værket har enten en indholdsmæssig eller bevis- og dokumentationsmæssig betydning i forhold til den konkrete forvaltningsretlige sag.

41. Der kan ganske enkelt ikke foreligge en konkret sagsbehandling medmindre journaliseringskravet i offentlighedslovens § 15, stk. 1-2 er efterlevet. Retten kan lægge til grund, at KFST i nærværende sag ikke har journaliseret en eneste af artiklerne, hvorfor ingen af delingerne er sket som led i konkret sagsbehandling (bilag 4).

42. Det følger samtidig af ophavsretslovens § 28, stk. 1, at myndigheden bærer den dobbelte bevisbyrde i forhold til såvel at skulle godtgøre, 1) at delingen er sket som led i "*sagsbehandling*", og 2) delingen er sket under overholdelse af proportionalitetsprincippet.

43. Denne bevisbyrde har KFST ikke løftet.

Sammenfatning

44. Det følger af ovennævnte, at KFST har bevisbyrden for, at de omtvistede delinger er sket i forbindelse med "*sagsbehandling inden for offentlige myndigheder*".

45. Inside Media gør gældende, at KFST ikke har ført dette bevis.

46. Det kan lægges til grund på baggrund af aktindsigtsafgørelsen (bilag 4), at KFST ikke har journaliseret de delte artikler på nogen konkrete sager. Dette bekræfter, at de delte artikler ikke havde sagsbehandlingsmæssig relevans, idet KFST alternativt ville have tilsidesat journaliseringspligt, der følger af offentlighedslovens § 15.

47. Allerede på dette grundlag kan det lægges til grund, at samtlige KFST's foretagne delinger har været uhjemlede og ikke er delt som led i sagsbehandlingen.

48. Tværtimod, så kan det lægges til grund, på baggrund af KFST's aktindsigtsafgørelse (bilag 4), at delingerne udelukkende er sket som led i styrelsens almene mediaovervågning og dermed uden at være absolut nødvendig for konkrete sagsbehandling af en given sag varetaget af KFST, jf. ligeledes princippet i offentlighedslovens § 15.

49. Dernæst ligger det fast, at KFST heller ikke har godtgjort, at der ikke er sket videredeling fra 3.led-modtagere i KFST. Dette understreger, at KFST ikke har dokumenteret, at delingen af artiklerne er sket som led i "*sagsbehandlingen indenfor offentlige myndigheder*".

50. Inside Media gør gældende, at KFST tillige har bevisbyrden for, at proportionalitetskravet er overholdt ved hver enkelt foretagen deling. KFST skal således godtgøre, at den faktisk foretagne deling har været begrænset til det absolutte minimum af medarbejdere i KFST, der var nødvendig for at kunne foretage den konkrete sagsbehandlingsmæssige forvaltning.

51. KFST har heller ikke løftet denne bevisbyrde.

52. I sin aktindsigtsafgørelse har KFST end ikke redegjort for, hvorfor der alene i 1. og 2. led blandt KFST's medarbejdere er sket så stor en deling af InsideBusiness' artikler som faktisk sket, jf. oversigten (bilag 6, ekstraktens side 101).

53. Af oversigten (bilag 6, ekstraktens side 101) fremgår samtidig, at delinger i 1. og 2. led i visse tilfælde er sket op til 36 personer. Dette er åbenlyst ikke i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

54. Derudover har KFST heller ikke godtgjort, endsige undersøgt, at der ikke skulle være foretaget videredelingen fra medarbejdere i KFST, som modtog artiklerne i 3. led.

55. Sammenfattende har KFST således på ingen måde godtgjort, at styrelsen har overholdt proportionalitetsprincippet i ophavsretslovens § 28, stk. 1, 1. led, i denne sag.

56. Det må derfor lægges til grund, at KFST's foretagne delinger ikke er godtgjort at være sket med hjemmel i undtagelsesbestemmelsen i ophavsretslovens § 28, stk. 1.

Vedrørende krav på rimeligt vederlag

57. På baggrund af ovenstående gør Inside Media gældende, at KFST som minimum ved simpel uagtsomhed har krænket Inside Medias ophavsretlige eneret til de omhandlede InsideBusiness artikler ved de i sagen omtvistede interne delinger.

58. Påstanden er baseret på et krav, der delvis består af det ubetalte abonnement fra KFST til Inside Media, som dokumenteret i bilag 7, ekstraktens side 70, samt det økonomiske tab og den erstatning, Inside Media har ret til på grund af den alvorlige og systematiske overtrædelse af deres ophavsrettigheder.

59. Det følger herefter af ophavsretslovens § 83, stk. 1, jf. lovens § 76, stk. 1, nr. 1, jf. lovens § 2, at Inside Media har krav på i) rimeligt vederlag og ii) erstatning fra KFST i anledning af styrelsens retsstridige delinger af InsideBusiness artiklerne.

60. Inside Media gør gældende, at det rimelige vederlag og erstatningen samlet må udmåles – på det foreliggende grundlag – til det påstævnte beløb.

61. I opgørelsen heraf bør det tillægges betydning, at KFST retsstridigt og systematisk har delt artikler fra Inside Media intern (bilag 6, ekstraktens side 101). Endvidere må det lægges til grund, at KFST reelt har foretaget yderligere delinger i et omfang, der betydeligt overstiger, hvad der fremgår af oversigten (bilag 6, ekstraktens side 101).

Sidstnævnte konstateres på baggrund af KFST's manglende bevisførelse.

62. Det må derfor lægges til grund at der tillige er sket retsstridige delinger i betydeligt omfang fra:

a. de 23 fratrådte medarbejdere hos KFST, der modtog delinger i 2. led og hvis indbakker KFST ikke har undersøgt,

b. fra de mange medarbejdere i KFST, der modtog delte artikler i 3. led, og

c. fra de medarbejdere hos Forbrugerombudsmanden, der tillige efter det af KFST i aktindsigtsafgørelsen (bilag 4, ekstraktens side 82) oplyste modtog artikler i 2. led.

63. Det er således overvejende sandsynligt, at delingerne er sket i langt videre omfang end hvad der fremgår af bilag 6, ekstraktens side 101.

64. Det gøres gældende, at retten ved erstatningsudmålingen vil være berettiget til at foretage en skønsmæssig ansættelse, der også tager hensyn til den uberettigede fortjeneste, som KFST – som en stor organisation og offentlig myndighed – uberettiget har opnået ved systematisk at krænke Inside Medias ophavsretligt beskyttede artikler.

65. På den baggrund bør det rimelige vederlag og erstatningen samlet set ikke udmåles til et mindre beløb end det påstævnte beløb.

Forrentning

66. Inside Media gør gældende, at kravet skal forrentes fra nærværende sagsanlæg til betaling sker."

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med deres påstandsdokument af 22. marts 2024, hvoraf fremgår bl.a.:

"3.1 KFST's brug af artikler fra Inside Business er i overensstemmelse med parternes aftale og ophavsretsloven

KFST gør gældende, at parternes aftalegrundlag udelukkende består af parternes mailkorrespondance (bilag 1), og at dette aftalegrundlag giver KFST mulighed for i et vist omfang at dele artikler internt i organisationen, og at den foretagne deling af artikler fra Inside Business er sket i overensstemmelse hermed.

KFST gør endvidere gældende, at såfremt retten måtte finde, at parternes aftalegrundlag udover bilag 1 også omfatter Inside Medias abonnementsbetingelser, så forhindrer ingen af de versioner af Inside Medias abonnementsbetingelser, som eksisterede på tidspunktet for KFST's omtvistede delinger, de pågældende delinger.

KFST gør endeligt gældende, at KFST's deling af artikler internt i organisationen til brug for sagsoplysning lovligt kunne foretages i overensstemmelse med ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, uanset hvilket aftalegrundlag der måtte være gældende.

3.2 Parternes aftalegrundlag

3.2.1 Parternes mailkorrespondance (bilag 1) udgør parternes aftale

Inside Media har gjort gældende, at KFST i forbindelse med indgåelse af aftale om køb af Inside Business abonnementet den 23. januar 2017 accepterede Inside Medias abonnementsbetingelser. Dette bestrides.

Parterne indgik aftale om KFST's køb af Inside Business-abonnement pr. mail den 23. januar 2017 (bilag 1). Ingen af de fremlagte versioner af Inside Medias abonnementsbetingelser var dog en del af aftalegrundlaget, idet KFST på intet tidspunkt har fået tilsendt eller forelagt Inside Medias abonnementsbetingelser og hverken har underskrevet eller på anden måde tiltrådt nogen af de fremlagte versioner af Inside Medias abonnementsbetingelser, som derfor ikke er vedtaget mellem parterne. Parternes aftalegrundlag består derfor udelukkende af parternes mailkorrespondance (bilag 1).

KFST har opfordret Inside Media til at fremlægge dokumentation for, (A) at Inside Medias abonnementsbetingelser er vedtaget mellem parterne, og (B) at KFST har modtaget direkte meddelelser fra Inside Media om ændringer af Inside Medias abonnementsbetingelser.

Inside Media har ikke efterkommet disse opfordringer, hvilket bekræfter, at Inside Medias abonnementsbetingelser ikke er vedtaget mellem parterne.

Inside Media har derimod i replikken bekræftet, at aftalegrundlaget består af bilag 1, dvs. parternes emailkorrespondance af 23. januar 2017. Inside Medias bemærkninger i replikken må forstås således, at

der er enighed mellem parterne om, at bilag 1 udgør parternes aftalegrundlag.

3.2.2 Aftalen (bilag 1) begrænser ikke KFST's ret til at dele som sket

Omfanget af KFST's brugsret er ikke beskrevet i aftalegrundlaget (bilag 1), hvorfor parternes forudsætninger i forbindelse med aftaleindgåelsen må inddrages i fortolkningen af, hvilken brug der er omfattet af aftalen.

KFST har delt et begrænset antal specifikt udvalgte artikler fra Inside Business med specifikt udvalgte og relevante medarbejdere til brug for deres arbejde med administrative sager i KFST. Det må anses for helt naturligt og forudsat, at KFST ved at tegne abonnement på Inside Business havde en forventning om at kunne benytte artikler herfra i det skete omfang til brug for styrelsens arbejde, herunder i forbindelse med sagsoplysning og sagsbehandling. Det gøres derfor gældende, at Inside Media ved aftaleindgåelsen var indforstået med, at der i et vist omfang ville ske deling af artikler fra Inside Business internt i KFST til brug for styrelsens arbejde. Til støtte herfor gøres det gældende, at parternes mailkorrespondance ikke indeholder nogen form for begrænsning af brugsretten til artikler fra Inside Business.

Aftalen (bilag 1) må derfor forstås således, at KFST er berettiget til at dele artikler fra Inside Business internt i organisationen i det skete omfang.

3.2.3 Der er ikke tale om fem personlige brugerlogins

Inside Media har fremlagt e-mail af 22. oktober 2018 fra Inside Media til KFST (bilag 7) og anført, at hvis KFST befandt sig i en retsvildfarelse i perioden fra indgåelse af abonnementsaftalen, må KFST være bragt ud af denne vildfarelse ved modtagelse af e-mailen, hvori Inside Media giver KFST et tilbud på et Inside Business-abonnement for alle medarbejdere i KFST.

Det er KFST's opfattelse, at det hverken fremgår af aftalegrundlaget (bilag 1), at de fem brugerlogins er personlige, eller at KFST's medarbejdere, der har et brugerlogin, ikke må dele artikler med medarbejdere, der ikke selv har et brugerlogin. Det ændrer ikke herpå, at Inside Media den 22. oktober 2018 sendte en e-mail til KFST (bilag 7) med tilbud om, at KFST kunne tilkøbe yderligere brugerlogins. KFST forholdt sig ikke til dette tilbud, idet KFST ikke havde behov for yderligere brugerlogins. Bilag 7 er derfor uden relevans for sagen.

Inside Media har gjort gældende, at det er ubestridt, at KFST's abonnement var begrænset til de fem brugerlogins, som fremgår af bilag 1. Det er ikke korrekt.

KFST gør gældende, at de fem brugerlogins ikke var personlige, men derimod kunne overdrages fra én medarbejder til en anden som sket i KFST.

I parternes aftalegrundlag (bilag 1) anvendes udtrykkene "*fem mailadresser*" og "*5 indgange*". Udtryk som "*personligt login*" eller "*personligt abonnement*" fremgår intet sted i bilag 1.

Det fremgår således ikke af aftalegrundlaget (bilag 1), at de fem brugerlogins er personlige, og/eller at brugerlogins ikke må overdrages fra én af de fem navngivne brugere til andre medarbejdere. Det er derimod helt naturligt, at der løbende sker ændringer i rollefordelingen i en organisation som KFST med den følge, at nye personer overtager ansvaret for at overvåge artiklerne og dermed anvender et af de fem brugerlogins. Det har derfor også helt naturligt været forudsat af KFST – og åbenbart for Inside Media – at det ville være forskellige medarbejdere, der i praksis over tid ville bruge de "*5 indgange*". De fem brugerlogins har dog ikke parallelt været anvendt af flere end fem medarbejdere i KFST.

3.2.4 Inside Medias abonnementsbetingelser er ikke vedtaget og forhindrer ikke KFST i at dele artikler

3.2.4.1 Inside Business' Oprindelige Abonnementsbetingelser er ikke vedtaget og forhindrer ikke KFST i at dele artikler

I 2017, da parterne indgik aftalen, indeholdt den daværende version af Inside Medias abonnementsbetingelser, som parterne har fremlagt, ingen regulering af deling af artikler, hvilket fremgår af skærmprents af 19. december 2016 og 26. december 2017 af "*Abonnementsbetingelser*" på ib.dk/terms (herefter de "*Oprindelige Abonnementsbetingelser*") (bilag A og B).

KFST gør gældende, at de Oprindelige Abonnementsbetingelser ikke er vedtaget mellem parterne, idet KFST på intet tidspunkt har fået tilsendt eller forelagt abonnementsbetingelserne og hverken har underskrevet eller på anden måde tiltrådt abonnementsbetingelserne.

Hvis retten skulle finde, at Inside Medias abonnementsbetingelser er vedtaget mellem parterne, gøres det gældende, at det er disse Oprindelige Abonnementsbetingelser, der er vedtaget. KFST er ikke bekendt med at have modtaget meddelelse fra Inside Media, da de Oprindelige Abonnementsbetingelser blev ændret.

Det vil derfor være helt urimeligt at antage, at KFST skulle være underlagt de senere versioner af Inside Medias abonnementsbetingelser, som ensidigt er blevet ændret efter aftaleindgåelsen.

Omfanget af KFST's brugsret er ikke beskrevet i de Oprindelige Abonnementsbetingelser. Parternes aftale må derfor – i overensstemmelse med det anførte i punkt 3.2.2 – forstås således, at KFST lovligt har kunnet dele artikler internt i organisationen i det skete omfang.

Såfremt retten når frem til, at de Oprindelige Abonnementsbetingelser begrænser KFST i at kunne foretage deling af artikler fra Inside Business internt i organisationen med specifikt udvalgte og relevante medarbejdere til brug for sagsbehandling, herunder sagsoplysning, gøres det gældende, at KFST under alle omstændigheder har ret til at give artikler fra Inside Business i forbindelse med sagsbehandling, herunder sagsoplysning, jf. ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, og det anførte i punkt 3.3, og at den skete deling er i overensstemmelse hermed.

3.2.4.2 De Reviderede Abonnementsbetingelser er ikke vedtaget mellem parterne og giver i øvrigt KFST ret til ikke-bred deling

Inside Media har på et ukendt tidspunkt efter aftaleindgåelsen tilføjet en overordnet regulering af kunders brugsret til de Oprindelige Abonnementsbetingelser, hvilket fremgår af et skærmpoint af 29. marts 2022 af Inside Medias abonnementsbetingelser på ib.dk/terms (herefter de "Reviderede Abonnementsbetingelser") (bilag C).

Det bestrides, at de Reviderede Abonnementsbetingelser er vedtaget mellem parterne, idet KFST ikke er bekendt med at have modtaget meddelelse fra Inside Media, da Inside Medias abonnementsbetingelser blev ændret.

Hvis retten skulle finde, at nyere versioner af de Oprindelige Abonnementsbetingelser er vedtaget mellem parterne, gøres det gældende, at også de Reviderede Abonnementsbetingelser giver KFST ret til den foretagne deling af artikler internt i organisationen. Dette følger modsætningsvist af betingelsernes ordlyd

(bilag C):

"Deling af artikler

Det er som udgangspunkt i strid med gældende regler for copyright, hvis en artikel bag betalingsmur deles bredt i en organisation. Et standard erhvervsabonnement på Inside Business giver imidlertid mulighed for at tilknytte fem abonnenter til samme abonnement via "Min konto". Der er også mulighed for at tilkøbe IP-adgang eller få 10 eller flere abonnenter knyttet til samme konto. Konstaterer Inside Business, at en artikel med f.eks. et enbrugers abonnement er blevet delt bredt i en større organisation, forbeholder vi os ret til at opkræve et gebyr for krænkelse af ophavsret."

(mine understregninger)

Inside Business' artikler er ikke blevet delt bredt i KFST, hvilket fremgår af bilag D. KFST's kommunikationsafdeling har derimod udelukkende delt et begrænset antal specifikt udvalgte artikler fra Inside-Business med specifikt udvalgte og relevante medarbejdere i KFST, der har arbejdet på konkrete sager, hvor de enkelte artikler kunne have relevans. KFST har dermed også overholdt de betingelser for deling, der fremgår af de Reviderede Abonnementsbetingelser.

Hvis retten måtte lægge til grund, at de Reviderede Abonnementsbetingelser er vedtaget mellem parterne, så vil disse senere versioner dog udelukkende finde anvendelse mellem parterne fra det senere tidspunkt, hvor de pågældende Reviderede Abonnementsbetingelser er vedtaget.

3.2.4.3 Den Seneste Version af Inside Medias Abonnementsbetingelser er ikke vedtaget mellem parterne

Inside Media har som dokumentation for parternes aftalegrundlag fremlagt bilag 2, der er en version af Inside Medias abonnementsbetingelser, som ikke eksisterede i den periode (22. februar 2017 til 22. februar 2022), som tvisten drejer sig om (herefter den "Seneste Version af Abonnementsbetingelserne").

Denne Seneste Version af Abonnementsbetingelserne har derfor ingen relevans for rettens vurdering af sagen, da betingelserne ikke var gældende i den for sagen relevante periode. Det bestrides desuden, at denne Seneste Version af Abonnementsbetingelserne (bilag 2) er vedtaget mellem parterne, idet KFST ikke har modtaget meddelelse fra Inside Media, om at Inside Medias abonnementsbetingelser blev ændret.

Hvis man sammenholder de Reviderede Abonnementsbetingelser (bilag C) med den Seneste Version af Abonnementsbetingelserne (bilag 2), fremgår det desuden, at følgende sætning er blevet tilføjet:

"Det er således ikke tilladt, at dele artikler med medarbejdere, der ikke selv har et personligt login."

Uanset om retten måtte finde, at den Seneste Version af Abonnementsbetingelserne er vedtaget, kan en ændring af Inside Medias abonnementsbetingelser som udgangspunkt kun gælde fremadrettet, og den Seneste Version af Abonnementsbetingelserne er derfor ikke relevant i forhold til det krav, som Inside Media har fremsat, idet kravet vedrører perioden 22. februar 2017 til 22. februar 2022.

Det er direkte misvisende, når Inside Media i stævningen anfører, at den Seneste Version af Abonnementsbetingelserne (bilag 2) har været en del af parternes oprindelige aftalegrundlag og i øvrigt har været gældende i perioden 22. februar 2017 til 22. februar 2022, som retssagen vedrører.

Vilkåret i den Seneste Version af Abonnementsbetingelserne om, at *"det er således ikke tilladt, at dele artikler med medarbejdere, der ikke selv har et personligt login"* har ikke været gældende i den periode, som retssagen vedrører. Hertil kommer, at Inside Medias abonnementsbetingelser – som KFST bestrider har været vedtaget mellem parterne – slet ikke indeholdt vilkår om intern deling, da KFST indgik aftalen med Inside Media. Endvidere har Inside Media hverken dokumenteret, hvornår vilkår om intern deling skulle være blevet en del af aftalegrundlaget, eller at KFST skulle være informeret om eller have accepteret sådanne ændringer i aftalegrundlaget.

Inside Medias sagsfremstilling er i dette henseende ikke blot upræcis, men direkte forkert.

3.3 Ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2

3.3.1 KFST's delinger er lovlige efter ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2

Såfremt retten når frem til, at parternes aftalegrundlag i sig selv ikke giver KFST ret til at foretage deling af artikler fra Inside Business internt i organisationen, gøres det gældende, at KFST alligevel har ret til at gengive artikler fra Inside Business i forbindelse med sagsbehandling, herunder sagsoplysning, jf. ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår således af § 28, stk. 1, nr. 2, at gengivelse er tilladt *"i det omfang, som betinges af formålet"* i forbindelse med *"sagsbehandling inden for offentlige myndigheder"*.

Det følger af lovforarbejderne til § 28¹, at ansatte i offentlige myndigheder har mulighed for at foretage den kopiering, der er nødvendig til brug i sagsbehandlingen, hvilket omfatter brug til den konkrete sags oplysning.

Det gøres gældende, at KFST har foretaget lovlig deling af artikler i overensstemmelse med ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2.

I overensstemmelse med bestemmelsen har de medarbejdere i KFST, som har haft adgang til de omhandlede artikler fra Inside Business, ved hver enkelt artikel begrænset delingen til et begrænset antal specifikt udvalgte og relevante medarbejdere. Herefter har de pågældende medarbejdere fra case-teamet i hvert enkelt tilfælde foretaget en afvejning af, hvorvidt den pågældende artikel skal indgå i en konkret sags behandling. Der har således på intet tidspunkt været *"fri cirkulation"* af artikler fra Inside Business inden for KFST's organisation.

Denne fremgangsmåde er i overensstemmelse med lovforarbejderne, hvorefter adgangen i § 28, stk. 1, nr. 2, til at gengive værkerne ikke er begrænset til selve sagsbehandlingen, men også omfatter retten til at gengive værkerne, i det omfang *"det er nødvendigt af hensyn til den konkrete sags oplysning"*.²

3.3.2 Sagsbehandlingsbegrebet i ophavsretsloven har ingen sammenhæng med journaliseringskravet i offentlighedsloven

Det bestrides, at sagsbehandlingsbegrebet i ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, skulle have sammenhæng med journaliseringskravet i offentlighedsloven, og at KFST som følge deraf udelukkende skulle have ret til at dele artikler, som KFST samtidig har pligt til at journalisere på en sag.

Det fremgår hverken af bestemmelsens ordlyd eller lovforarbejderne til § 28, stk. 1, nr. 2, at det er en forudsætning, at der skal være tale om journaliserede dokumenter. Det fremgår derimod af lovforarbejderne, at adgangen til at gengive værkerne netop ikke er begrænset til selve

¹ Lovforslag nr. L37 fremsat den 26. marts 1998

² Lovforslag nr. L37 fremsat den 26. marts 1998

sagsbehandlingen, men også omfatter retten til at gengive værkerne, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til en konkret sags oplysning.

Endvidere følger det af offentlighedslovens § 15 og forarbejderne hertil³, at et dokument godt kan indgå i administrativ sagsbehandling uden nødvendigvis at være journaliseringspligtigt.

Det fremgår af offentlighedslovens § 15, at dokumenter skal journaliseres *"i det omfang dokumentet har betydning for en sag eller sagsbehandlingen i øvrigt."*

I tillæg hertil fremgår følgende af Offentlighedskommissionens betænkning nr. 1510, bind 2, side 871-872:

"Det er derimod kommissionens opfattelse, at de hensyn, der begrundet journalisering, indebærer, at journaliseringspligten bør afgrænses således, at dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling, og som har betydning for sagen eller sagsbehandlingen i øvrigt, skal journaliseres, jf. lovudkastets § 15, stk. 1.

[...]

Det er i øvrigt kommissionens opfattelse, at bl.a. administrative hensyn tilsiger, at der må være overladt den enkelte forvaltningsmyndighed (sagsbehandler) en vis margin ved vurderingen af, om et dokument er af betydning for sagen eller sagsbehandlingen i øvrigt. Dette gælder navnlig i forhold til e-mails og interne dokumenter."

(mine understregninger)

Når en medarbejder i KFST's kommunikationsafdeling gennemgår Infomedias overvågning og herigennem bliver opmærksom på, at en artikel i Inside Business kunne være interessant i forhold til styrelsens arbejde, er det nødvendigt at videresende (dele) den pågældende artikel til en eller flere medarbejdere i det relevante case-team, der derefter tager stilling til, hvorvidt artiklen skal indgå i den administrative sagsbehandling. En sådan fremgangsmåde kan være nødvendig for en konkret sags oplysning, men medfører ikke nødvendigvis, at artiklen er journaliseringspligtig på en sag.

Hvis en sagsbehandler modtager en artikel fra KFST's kommunikationsafdeling, fordi den kan være relevant, foretager sagsbehandleren i overensstemmelse med offentlighedslovens § 15 en relevansvurdering, før der træffes beslutning om, hvorvidt artiklen skal journaliseres på sagen. I et sådant tilfælde har artiklen medvirket til sagens oplys-

³ Offentlighedskommissionens betænkning nr. 1510, bind 2, side 871-872

ning og er dermed lovligt videregivet, jf. ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2. Artiklen er til gengæld ikke journaliseringspligtig, hvis sagsbehandleren som led i sagens oplysning vurderer, at artiklen ikke har tilstrækkelig betydning for sagen eller sagsbehandlingen i øvrigt, jf. offentlighedslovens § 15. Artikler, som har medvirket til sagens oplysning, kan altså lovligt videregives, jf. ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, uanset om den enkelte artikel er journaliseringspligtig eller ej.

KFST har i aktindsigtsafgørelse af 28. januar 2022 (bilag E) oplyst Inside Media, at en artikel er blevet tillakket en konkret sag. KFST har herudover journaliseret artikler fra Inside Media på flere sager. Det drejer sig bl.a. om artiklen

”Fremadstormende forsikringsaktører nærmer sig sorte tal”, som er journaliseret som akt 161 på sag 18/06950 (Tryg/Alka-fusionen), og artiklerne ”Her er giftpillerne og muligheder i Codan-køb opd.” og ”Køreplan for salg af Codan tager form. Rådgivere på plads”, som er journaliseret som henholdsvis akt 72 og 73 på sag 20/14922 (Intact/Codan fusionen).

KFST’s praksis har dermed været i overensstemmelse med både ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, og offentlighedslovens § 15.

3.3.3 Der er ikke sket systematisk deling af artikler

Inside Media har gjort gældende, at KFST’s interne deling af artikler ikke falder ind under undtagelsen i ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, som giver hjemmel for offentlige myndigheder til at gengive værker i forbindelse med sagsbehandling og sagsoplysning, bl.a. fordi der skulle være tale om en systematisk proces for deling af artiklerne.

Dette er ikke korrekt. KFST har delt et begrænset antal specifikt udvalgte artikler fra Inside Business med specifikt udvalgte og relevante medarbejdere i KFST til brug for konkret sagsbehandling, herunder sagsoplysning. Der henvises i øvrigt til den udførlige gennemgang af KFST’s praksis i svarskriftets pkt. 3.2.

3.4 KFST har ikke anerkendt, at brugsretten er begrænset

Inside Media har gjort gældende, at KFST i brev af 1. april 2022 (bilag 6) har lagt til grund, at der i aftalegrundlaget (bilag 1) foreligger en begrænsning af brugsretten til de tilkøbte brugeradgange, idet KFST i brevet henviser til, at styrelsen har et lovligt grundlag for delingerne i ophavsretslovens § 28, stk. 1.

Det bestrides, at KFST ved brevet skulle have anerkendt, at parternes aftalegrundlag begrænser KFST's brugsret. Det fremgår derimod af brevet, at KFST ikke mener, at parternes aftale er overtrådt, samt at delingerne i øvrigt er lovlige på grundlag af ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2.

3.5 Opfordring (3) og (4)

KFST har foretaget en optælling af de e-mails, som er videresendt til medarbejdere i 2. led (bilag 5). KFST har ved denne optælling identificeret 92 e-mails, som er modtaget i 2. led, og som medarbejderne fortsat er i besiddelse af. Af disse 92 e-mails er fire e-mails blevet videresendt til 3. led, og heraf er kun én e-mail videresendt i 4. led. De resterende 88 e-mails er ikke videresendt. For så vidt angår de øvrige delinger i 2. led (bilag 5), er det ikke muligt at afklare, om disse måtte være videresendt, enten fordi medarbejderen er fratrådt/på barsel, eller fordi den modtagne e-mail er blevet slettet.

For så vidt angår Inside Medias opfordring (3) og (4) om delinger i 3. og 4. led, bemærker KFST, at blot fordi KFST af IT-mæssige årsager ikke har mulighed for at få lavet en tilbundsgående undersøgelse af, hvorvidt der er sket deling af artikler i 3. og 4. led, så er dette ikke ensbetydende med, at det så kan konkluderes, at sådanne delinger er sket. Baggrunden for, at der ikke kan laves en tilbundsgående undersøgelse heraf, er, at e-mails hos nuværende medarbejdere på grund af IT-tekniske krav kan være blevet slettet, og at fratrådte medarbejders mailbokse er slettet.

Den fremlagte opgørelse over delinger (bilag 5) giver et illustrativt og repræsentativt billede af, hvordan praksis generelt har været i KFST, hvorfor der af denne grund ikke er behov for yderligere afdækning.

Det er derfor fortsat KFST's vurdering, at omfanget af den interne deling i meget vidt omfang er afdækket via søgninger i 1. og 2. led. Det skyldes bl.a., at modtagerne i 1. led typisk er relevante kontorchefer eller andre centrale medarbejdere med kendskab til den pågældende sag, og modtagerne i 2. led er de medarbejdere, som, kontorcheferne har vurderet, også kunne være relevante modtagere af en artikel. Dette vil være de medarbejdere, som har været en del af de case-teams, som har arbejdet med de temaer, som artiklen vedrørte. I det omfang, der er sket delinger i 3. og 4. led, er dette sket til medarbejdere, som også arbejdede med de temaer, som artiklerne vedrørte, og det er dermed en deling, der havde relevans for den konkrete sagsbehand-

ling/sagsoplysning. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis der var kommet nye medarbejdere på de relevante case-teams.

KFST anser derfor i øvrigt ikke delingerne i 3. og 4. led som værende videre relevante for sagen, idet dette er sket i meget begrænset omfang.

3.6 Inside Media har ikke krav på et rimeligt vederlag og/eller erstatning efter ophavsretslovens § 83, stk. 1

Det bestrides, at Inside Media har krav på et rimeligt vederlag og/eller erstatning efter ophavsretslovens § 83, stk. 1.

KFST har ikke krænket Inside Medias ophavsrettigheder og skal derfor hverken betale vederlag eller erstatning til Inside Media.

KFST har ikke erkendt at have foretaget retsstridige delinger af artikler fra Inside Business. Det fremgår ikke af bilag 5, at KFST skulle have erkendt, at de angivne delinger er retsstridige. Bilag 5 udgør blot en oversigt over de artikler, som KFST på lovlig vis har delt internt i organisationen.

Inside Media har fremsat krav om, at KFST skal betale 400.000 kr. uden en nærmere redegørelse for, hvordan dette beløb er fremkommet. Inside Media har hverken dokumenteret, hvad det rimelige vederlag i form af Inside Medias sædvanlige honorar for de foretagne delinger af artikler ville have udgjort, eller dokumenteret yderligere skade, der kan berettigge til en erstatning udover det rimelige vederlag. Det bør pålægges Inside Media processuel skadevirkning, at Inside Media ikke har imødekommet KFST's opfordring (C) til at redegøre for, hvordan beløbet på de 400.000 kr. er opgjort. Såfremt retten måtte finde, at Inside Media er berettiget til et rimeligt vederlag og/eller erstatning, gør KFST derfor gældende, at der vil være tale om et væsentligt mindre beløb end de påståede 400.000 kr.

3.7 Renter

Det bestrides, at Inside Media skulle være berettiget til sædvanlig procesrente af det påståede beløb fra tidspunktet for hver enkelt deling af Inside Business-artiklerne.

Det gøres derimod gældende, at Inside Media udelukkende kan være berettiget til sædvanlig procesrente fra sagens anlæg, jf. rentelovens §

3, stk. 4, subsidiært fra 30 dage efter den dag, hvor Inside Media fremsatte det konkrete betalingskrav, jf. rentelovens § 3, stk. 2.”

Rettens begrundelse og resultat

Den retlige ramme for bedømmelsen af sagen

Det er ubestridt, at der ved Hanne Arentofts e-mail af 23. januar 2017 til Inside Business blev indgået en aftale om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen købte adgang til Inside Business for 5 personer til en pris af 5.500 kr.

Efter bevisførelsen kan det imidlertid ikke lægges til grund, at parterne aftalte nærmere om, hvilken brug af Inside Medias system og artikler, der herefter var tilladelig for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Efter aftalens karakter og indhold kan det dog med sikkerhed lægges til grund, at der ikke med aftalen blev skabt en ubegrænset ret for styrelsen til at lade flere end 5 medarbejdere have adgang til Inside Medias system eller til at dele artikler ubegrænset blandt styrelsens medarbejdere.

Det kan herefter også med sikkerhed lægges til grund, at der ikke mellem parterne blev indgået en udtrykkelig aftale om fravigelse af ophavsretslovens regler. Der blev herunder heller ikke indgået nogen aftale om fravigelse af reglen i ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2.

Passussen ”Det er således ikke tilladt, at dele artikler med medarbejdere, der ikke selv har et personligt login”, der først er føjet til Inside Medias abonnementsbetingelser i juni 2022, fem et halvt år efter parternes aftaleindgåelse og umiddelbart før denne sag blev anlagt, kan således ikke anses for at være en del af aftalegrundlaget. Det bemærkes herved, at det da også er et hovedanbringende fra Inside Media, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er gået ud over de rammer, der fastlagt ved ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2.

Det er endvidere ubestridt, at det på Inside Business’ hjemmeside i hvert fald den 29. marts 2022 var anført, at det ”som udgangspunkt” er ”i strid med gældende regler for copyright, hvis en artikel bag betalingsmur deles bredt i en organisation”, og at Inside Business forbeholdt sig retten til ”at opkræve et gebyr for krænkelse af ophavsret”, hvis man konstaterede, ”at en artikel med f.eks. et enbrusers abonnement er blevet delt bredt i en større organisation.”

Heraf følger, at Inside Media selv har anerkendt, at ikke en hvilken som helst deling – men alene en bredere deling af artikler eller adgangen hertil i øvrigt – udgør en krænkelse af deres ophavsret og aftalegrundlaget, og at den første forudsætning for, at Inside Media kan have et krav mod Konkurrence- og Forbru-

gerstyrelsen, således er, at styrelsen har delt artikler tilhørende Inside Media "bredt" i deres organisation, herunder ved at give andre og flere end de fem personer, der var nævnt i den oprindelige aftale, adgang til systemet.

Herudover er det en forudsætning, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens anvendelse af deres adgang til artikler i Inside Business ikke er gået ud over, hvad der er tilladeligt efter ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2.

Faktum i sagen

Spørgsmålet er herefter, hvad der kan lægges til grund med hensyn til omfanget og karakteren af delinger af artikler.

De skriftlige oplysninger til belysning heraf udgøres alene af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens egen opgørelse (sagens bilag 5 og sagens bilag D) og styrelsens aktindsigtsafgørelse af 18. marts 2022 (sagens bilag 4).

Af styrelsens opgørelse fremgår, at der i perioden fra 17. marts 2017 til 7. februar 2022 har været 112 tilfælde af delinger af artikler til i alt 579 personer (hvoraf flere imidlertid er gengangere), svarende til, at der i gennemsnit er sket deling til omkring 5 personer, og svarende til, at der er sket lige over 22 tilfælde af delinger årligt i den omhandlede 5 års periode.

Det er ikke under bevisførelsen i sagen oplyst, hvorledes disse tal står i forhold til det samlede antal artikler, der i samme periode blev offentliggjort i Inside Business, ligesom det heller ikke ud fra bevisførelsen er muligt at fastslå, hvorledes delingerne nærmere har fundet sted, herunder i hvilket omfang artiklerne måtte være blevet delt i fuld tekst, og i hvilket omfang, der f.eks. alene har været tale om videresendelse af links, hvorfra artiklerne alene kunne åbnes delvist som følge af betalingsmur.

Det bemærkes herved, at det i styrelsens aktindsigtsafgørelse af 18. marts 2022 er anført, at en specifik artikel, der af styrelsens kommunikationsafdeling måtte vurderes at være af interesse for styrelsens arbejde, videresendes "i sin helhed" fra kommunikationsafdelingen til "de relevante medarbejdere, typisk kontorchefer."

Under hovedforhandlingen har kontorchef Michael Christian Høg Riis imidlertid forklaret, at kommunikationsafdelingen "typisk" alene sendte ham omtale af artikler, hvorefter han kunne rekvirere artiklerne i fuld tekst fra afdelingen, hvis han fandt det relevant. Han har nærmere forklaret, at han "typisk" blot har modtaget linket til den offentlige del af en artikel, før man rammer betalingsmuren, og at han ikke husker, at det skulle være foregået således, at kommunikationsafdelingen systematisk har udsendt fuldtekst-artikler af egen drift.

De afgivne forklaringer har ikke i øvrigt bidraget nærmere til fastlæggelsen af omfanget og karakteren af deling af artikler, men der er på baggrund af forklaringerne – og i mangel af beviser i øvrigt – ikke anledning til at tilsidesætte det af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i aktindsigtsafgørelsen oplyste om, at de ikke har benyttet samtlige 5 bruger logins, og at 5 medarbejdere har brugt ét login på skift til at forestå den løbende medieovervågning.

Den retlige vurdering af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens brug af Inside Business

Inside Media har gjort gældende, at det følger af ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, at "en deling eller gengivelse kun kan finde sted i det omfang, at det sker *til brug for konkret sagsbehandling*." Inside Media har desuden i tilknytning hertil anført, at "sagsbehandling" i denne forbindelse må forstås i sammenhæng med journaliseringskravet i offentlighedslovens § 15, stk. 1 og 2, og at en artikel, der ikke er journaliseret hos den pågældende forvaltningsmyndighed, således ikke kan være delt som led i myndighedens sagsbehandling.

En sådan forståelse af bestemmelsen følger imidlertid ikke af bestemmelsens ordlyd, hvori ordet "konkret" ikke indgår. Efter bestemmelsen ordlyd er det således alene et krav, at "gengivelsen" af værker sker i forbindelse med "sagsbehandling" og har et formål i forbindelse hermed og i øvrigt er proportionalt.

Efter ordlyden er der således ikke noget krav om, at der er tale om "konkret" sagsbehandling i forbindelse med en sag, hvor forvaltningen f.eks. skal træffe en afgørelse. Artikler vil derfor også kunne deles – i sagligt, herunder proportionalt, omfang – i forbindelse med generel sagsbehandling, undersøgelser til brug for varetagelse af myndighedens eventuelle tilsyns- og kontrolfunktioner, herunder overvejelser i forbindelse med, om der f.eks. er anledning til at tage en sag op af egen drift, og overvejelser om behov for regelændringer m.v. på myndighedens område.

At en given artikel, der deles blandt medarbejdere hos en forvaltningsmyndighed viser sig ikke at være af fornøden interesse alligevel, med den virkning, at den ikke giver anledning til nogen sag, eller ikke journaliseres på en i forvejen eksisterende sag hos myndigheden, eller at den viser sig ikke at være af interesse for (samtlige) de personer hos myndigheden, som artiklen er blevet delt med, indebærer endvidere ikke i sig selv, at der er sket en deling, der går ud over rammerne for det tilladelige efter ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2.

En forståelse af bestemmelsen, hvorefter den også omfatter en myndigheds sagsbehandling af forberedende karakter, har også støtte i forarbejderne til ophavsretslovens § 28.

Ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, er indført for at udvide den kreds af offentlige myndigheder, der kan benytte f.eks. artikler, der er beskyttet af ophavsret i sagsbehandlingen, i forhold til hvad der var gældende ret efter den daværende § 28 i ophavsretsloven (nu § 28, stk. 1, nr. 1), der alene omhandlede adgangen til at benytte (f.eks.) artikler til brug for "retssager og sager i administrative nævn og lignende."

Ved fastlæggelsen af forståelsen af ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, må forarbejderne til den oprindelige bestemmelse i § 28 således også inddrages.

Af disse forarbejder (lovforslag nr. L 119 af 18. januar 1995 til Lov om ophavsret) fremgår bl.a.:

"Efter Kulturministeriets opfattelse har der i praksis vist sig at være et vist behov for en bestemmelse af den foreslåede karakter. Det må således antages, at der i dag foregår en ganske betydelig kopiering i forbindelse med rets- og nævnssager. Denne kopiering er ikke i alle tilfælde tilladt efter den gældende ophavsretslovgivning. Formålet med forslaget til § 28 er at legalisere denne kopiering, som i forhold til ophavsmændenes interesser har karakter af en begrænset værksudnyttelse.

[...]

Den konventionsmæssige hjemmel for forslaget er Bernerkonventionens art. 9, stk. 2, der tillader begrænsninger i ophavsmandens reproduktionsret under forudsætning af, at en sådan reproduktion ikke på skadelig måde påvirker den normale udnyttelse af værket og ikke på urimelig måde gør indgreb i ophavsmandens legitime interesser.

[...]

Adgangen til at gengive værkerne gælder ikke alene under selve doms- eller nævnsbehandlingen. Værksudnyttelse i forbindelse med sagsbehandling af forberedende karakter omfattes også af bestemmelsen. Det gælder fx politiets efterforskningsarbejde og advokaters sagsforberedelse med hensyn til bl.a. udveksling af processkrifter, hvor der ofte som bilag anvendes fotokopier indeholdende ophavsretligt beskyttet materiale. Bestemmelsen giver endvidere adgang til at optage de pågældende værker i dommen, nævnsafgørelsen mv."

Af forarbejderne til ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, (lovforslag nr. L 37 af 26. marts 1998 til Lov om ændring af ophavsretsloven) fremgår dernæst bl.a.:

"[...] almene samfundsmæssige hensyn tilsiger, at der skabes en klar hjemmel for, at der i forbindelse med sagsbehandling inden for offentlige myndigheder samt institutioner, der henhører under Folketinget, kan foretages den for sagsbehandlingen nødvendige kopiering.

I overensstemmelse hermed foreslås § 28 udvidet, således at det også skal være tilladt i det omfang, som betinges af formålet, at gengive værker i forbindelse med sagsbehandling inden for offentlige myndigheder og institutioner henhørende under Folketinget. Forslaget ligger i naturlig forlængelse af de gældende bestemmelser i § 28 om brug af beskyttede værker i retssager m.v. [...]"

Det bemærkes i øvrigt, at en eventuel manglende journalisering af artikler m.v. hos en forvaltningsmyndighed ikke i sig selv siger noget om, hvorvidt myndigheden faktisk har anvendt de pågældende artikler som led i sagsbehandling, eller om hvorvidt en deling af de pågældende artikler i den forbindelse har været inden for rammerne af ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2.

Herefter og efter bevisførelsen i sagen finder retten ikke at kunne lægge til grund, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har foretaget deling af – eller i øvrigt givet adgang til – artikler i et sådant omfang eller på en sådan måde, at styrelsen herved ikke har holdt sig inden for rammerne af ophavsretslovens § 28, stk. 1, nr. 2, eller har brudt parternes aftale i øvrigt.

Retten tager allerede af den grund Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens frifindelsespåstand til følge.

Inside Media skal betale sagsomkostninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med 50.000,00 kr. Beløbet omfatter udgifter til advokatbistand, og retten har ved fastsættelsen af beløbet, ud over sagens værdi, lagt vægt på sagens karakter, omfang og varighed.

THI KENDES FOR RET:

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen frifindes.

Inside Media ApS skal inden 14 dage betale 50.000,00 kr. i sagsomkostninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 07-06-2024 kl. 12:45

Modtagere: Sagsøger Inside Media ApS, Sagsøgte Konkurrence- og
Forbrugerstyrelsen, Advokat (H) Thomas Weitemeyer, Advokat (L) Maiken
Toftgaard